

Заметіль (скорочено)

Олександр Пушкін

В одному російському селі, у дворянській садибі жила з люблячими батьками гарна дівчина Мар'я Гаврилівна. Була вона особою романтичною, читала французькі романи. Без кохання її життя було б неповним, ось вона й закохалася у Володимира — бідного офіцера.

Вони зустрічалися таємно у лузі чи в саду, присягалися одне одному у вічному коханні. Але батьки Маші заперечували, бо офіцер був незаможний, а вони сподівалися на кращу партію для своєї доньки. Взимку зустрічатися стало неможливо, залишилося тільки листування. Володимир умовив дівчину втекти з ним, таємно обвінчатися та впасти до ніг батьків. Батько та мати повинні зрозуміти щирість кохання. Та й що вони будуть робити, коли діти вже повінчані? Заплачуть та пробачать.

Вінчання було призначене зимовою ніччю. Маша була бліда, невесела. Батьки все питали її, чи не захворіла вона. Це ще більше засмучувало дівчину.

Кучер Терентій повіз її до церкви, але... Але зранку Мар'я Гаврилівна з'явилася до сніданку, як завжди. А потім захворіла. У пропасниці вона щось казала про церкву, про Володимира... Батьки нічого не зрозуміли, крім того, що кохання, певне, не перебороти. Треба дати дозвіл на шлюб.

Але Володимир написав відчайдушного листа, простився з Машею та поїхав воювати (де був 1812 рік). На війні він загинув.

У цю страшну ніч серед заметілі коні Володимира заблукали, до храму він приїхав тільки вранці, але церква була зачинена.

Після війни до села, де мешкала Мар'я Гаврилівна, приїздить поранений гусарський полковник Бурмін. Вони з Машею вподобали одне одного, усі сусіди вже гомонять про одруження. Бурмін ніяк не може освідчитися дівчині. Нарешті він каже їй, що кохає до нестями, але він... одружений!

У ту ж ніч, коли знялася метелиця, він їхав у свій полк. Приїхав до церкви. Зайшов спитати, чи вірним шляхом їде. У храмі чекали на нареченого. Бурміну сподобалася дівчина, що стояла, не підіймаючи очей. Якась молодеча необачність підштовхувала його утнути щось незвичайне. Офіцер не став опиратися, коли священник почав вінчати молодят. Нарешті наречена підняла очі та побачила свого чоловіка. Вона зойкнула: "Не він! Не він!" Та втекла. І ось Бурмін одружений, хоч не знає, хто його дружина й де вона.

Мар'я Гаврилівна підняла на Бурміна очі і спитала: "Це були ви?"

Так доля знову звела їх.